

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมุติ

Developing English Speaking Skills

of Grade 11 Students through Role Play Activities

คันสนะ มุลทาดี^{1*} ทวีศักดิ์ ชันยศ² ชนม์ชกรณั วรอินทร์³

Sansan Moontadee^{1*}, Taweesak Kunyot², Chonchakorn Wora-in³

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดประสงค์ เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมุติ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยการแสดงบทบาทสมมุติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนน้ำหนาววิทยาคม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนน้ำหนาววิทยาคม อำเภอ้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 20 คน ซึ่งเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แผนการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมบทบาทสมมุติ จำนวน 8 แผน แบบประเมินทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง แบบประเมินทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษระหว่างการทดลอง และแบบประเมินความพึงพอใจในการเรียนด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมุติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ ทดสอบแบบไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test for dependent samples) วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูป การวิจัยพบว่า

1. ทักษะในการพูดภาษาอังกฤษด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมุติของผู้เรียน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมุติ ในระดับมาก

คำสำคัญ: การพัฒนา ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ การแสดงบทบาทสมมุติ

^{1*} นักศึกษาศาสนาวิชาภาษาศาสตรประยุกต์การสอนภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม e-mail: Sansan9@hotmail.com

² อาจารย์ ดร. ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

³ อาจารย์ ดร. ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

Abstract

The purposes of this study were to compare English speaking skills before and after using role play activities and to study the levels of student satisfaction towards role play activity learning method of Grade 11 students of Namnao Wittayakom School. The subjects were 20 Grade 11 students at Namnao Wittayakom School who took an elective course in listening-speaking skills. The experiment was conducted for 16 hours in the second semester of the 2014 academic year. The instruments used for the data collection were eight lesson plans focusing on role play activities, pre and posttests of English speaking, and a students' self-assessment form. The data were analyzed by mean, standard deviation, and t -test for dependent samples. The results indicated that there was a significant increase in the students' English speaking skill at the .05 level after using role play activities, and the students were satisfied with the role play activities at a high level.

Keywords: Development, Speaking English, The role play

บทนำ

สังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ และวัฒนธรรม มีผลกระทบทั่วถึงอย่างรวดเร็ว บุคคลในสังคมต้องติดต่อพบปะเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาต่างประเทศจึงกลายเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งในการสื่อสาร ความรู้สึกนึกคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจกันและกันในการศึกษาหาข้อมูลความรู้และถ่ายทอดวิทยาการต่างๆ แก่กัน ในด้านเศรษฐกิจ ภาษามีความจำเป็นยิ่งขึ้นในการเจรจาต่อรองด้านการค้าและการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะช่วยสร้างสัมพันธ์อันดีระหว่างชนชาติไทย เพราะมีการเข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติตนต่อกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมมากขึ้น (กรมวิชาการ, 2550)

ตลอดปี 2555 กระทรวงศึกษาธิการส่งเสริมให้เป็นปีแห่งการพูดภาษาอังกฤษ โดยหวังให้เด็กไทยพูดภาษาอังกฤษได้มากขึ้น เพื่อยกระดับให้เท่าเทียมกับประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก ตลอดปีหน้า กระทรวงศึกษาธิการจะกำหนดให้ 1 วัน ใน 1 สัปดาห์ นโยบายของทางกระทรวง

ศึกษาธิการเป็นวันภาษาอังกฤษเพื่อจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เช่น มุมภาษา หรือการประกวดแข่งขัน พูดภาษาอังกฤษรวมทั้งเผยแพร่ความรู้ภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียน นักศึกษา ครู อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา ตลอดจนข้าราชการในสังกัด 14 ล้านคน ได้ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษ พร้อมกำหนดให้ปี 2555 เป็นปีแห่งการพูดภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้เพื่อพัฒนาให้คนไทยมีความพร้อมเรื่องภาษาก่อนเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการยังกล่าวอีกว่า โครงการนี้จะเริ่มต้นปี 2555 เป็นปีแรกและจะมีความเข้มข้นขึ้นไปเรื่อยๆ เพื่อพัฒนาให้คนไทยส่วนใหญ่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้เป็นภาษาที่สอง (บัณฑิตย์ ศรีพุทธางกูร, 2555)

จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้โรงเรียนจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาของตนเองให้สอดคล้องกับสภาพโรงเรียน ความต้องการของท้องถิ่นและทันต่อยุคการเปลี่ยนแปลงอันรวดเร็ว ภาษาอังกฤษเป็นสาระหนึ่งที่โรงเรียนต้องจัดให้กับผู้เรียนในทุกระดับชั้น เนื่องจากเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสารและการเรียนรู้ ในกลุ่มสาระภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย สาระการเรียนรู้ 4 สาระ คือ สาระการเรียนรู้ที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร สาระการเรียนรู้ที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม สาระการเรียนรู้ที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และสาระการเรียนรู้ที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์ชุมชนโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) โดยเฉพาะสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.3 ได้กำหนดให้ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และการสื่อสาร ความคิดเห็นและความคิดรวบยอดในเรื่องต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น ทักษะการพูดนับว่าเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดและจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นทักษะเบื้องต้นที่ใช้ในการสื่อสาร (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2537: 167) ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่นักเรียนต้องได้รับการพัฒนามากที่สุด ซึ่งเออร์ (Ur, 1998) ได้ให้ความคิดเกี่ยวกับเหตุผลที่ต้องพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในบรรดาทักษะทั้งหมด เพราะทักษะการพูดเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทางภาษา และช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ทักษะอื่นได้ง่ายขึ้น สำหรับประเทศไทยวิชาภาษาอังกฤษได้กำหนดให้จัดการเรียนการสอนในลักษณะภาษาต่างประเทศ นักเรียนแทบไม่มีโอกาสได้พูดหรือใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน นอกจากเวลาเรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียนเท่านั้น ทั้งนี้ปัญหาดังกล่าว ชูมิน (Shumin, 1997: 8) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการสอน การพูดว่าการพูดภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยากยิ่งสำหรับผู้เรียน ผู้เรียนมักพูดภาษาอังกฤษได้ไม่ดี ขาดความคล่องแคล่วในการใช้โครงสร้างภาษาและสำนวนต่างๆ เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตลอดจนการขาดความเข้าใจในสภาพความเป็นจริงทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ปัญหาที่ผู้วิจัยประสบในการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนคือ ผู้สอนมักเน้นโครงสร้างทางภาษามากกว่าการฝึกพูด นักเรียนไม่กระตือรือร้นที่จะพูด ไม่กล้าแสดงออก และไม่สามารถนำเรื่องที่

เรียนไปประยุกต์ใช้ในการพูดสื่อสาร ทำให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาในการพูดได้อย่างเหมาะสมตามโอกาสและสถานการณ์ รวมทั้งระบบการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ไม่ได้เน้นการสอบพูด จึงส่งผลให้ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จในการพูดตามเป้าหมายของหลักสูตร ประกอบด้วยการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด (อ 30202) (ฝ่ายทะเบียนและวัดผล, 2555: 8) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง – พูด ต่ำ คิดเป็นร้อยละ 57.05 ประกอบด้วยทางโรงเรียนมีอาจารย์ต่างชาติ ซึ่งจากการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนยังไม่สามารถพูดสื่อสารพื้นฐานในชีวิตประจำวันได้

เออร์ (Ur, 1998) กล่าวว่าสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนภาษาที่สองไม่ประสบความสำเร็จในการพูดภาษาที่สอง นั้นมีหลายประการเช่น มีการกังวลว่าจะพูดผิดกลัวเสียหน้า ไม่รู้ว่าจะพูดอย่างไรหรืออะไร และมักจะใช้ภาษาแม่ (Mother Language) แทนที่จะใช้ภาษาเป้าหมาย (Target Language) ในขณะที่ฝึกพูดในชั้นเรียน และจากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนมีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไช่มุก ภาควิมิ (2554: 31-33) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดหน้าชั้นเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะทางการพูดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาบำรุงมีความสามารถในการพูดดีขึ้น ร้อยละ 87.91

สุนันทา แก้วพันธ์ช่วง (2550: 4) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่าหลังจากนักเรียนได้รับการสอน โดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

เอลลิส และจอห์นสัน (Ellis, 1994; Johnson, 1994) กล่าวว่าการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์ ฝึกให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นการเตรียมความพร้อมในการพูดในสถานการณ์จริง เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษทั้งนี้กิจกรรมที่เป็นขั้นตอนจะสามารถทำให้ฝึกได้อย่างมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น นอกจากนี้จากงานวิจัยของ สุกัญญา ศิลประสาท (2544: 66-67) เรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ พบว่ากิจกรรมบทบาทสมมุตินี้มีส่วนทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน มีความมั่นใจในการพูดของตนเองช่วยผ่อนคลายลดความตึงเครียดในการพูด เกิดการเรียนรู้ในการพูดภาษาอังกฤษอย่างมีความสุขทำให้สามารถพัฒนาทักษะในการพูดภาษาอังกฤษได้มากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกศสุดา ปงลังกา (2550: 43-47) ศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของผู้เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และผู้เรียนมีการพัฒนาด้านการพูดภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องและมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษนั้น มีหลายวิธีที่สามารถนำมาใช้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าวิธีการแสดงบทบาทสมมติเป็นอีกวิธีหนึ่งที่สามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้ดีและเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจในการนำมาพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนน้ำหนาววิทยาคม จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลาตัส (Ladousse, 1987: 5) ได้กล่าวว่า กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมฝึกทักษะการพูดที่สนุก ช่วยให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน และมีโอกาสฝึกพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบ ทำให้นักเรียนกล้าแสดงความรู้สึกที่ซ่อนอยู่ ให้โอกาสนักเรียนที่ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น และเป็นแรงจูงใจนำไปสู่การเรียนรู้โดยอัตโนมัติ และจากงานวิจัยของ วิล พังอาด (2542: 45-46) พบว่ากิจกรรมบทบาทสมมติช่วยให้ผู้สวมบทบาทมีความคิดสร้างสรรค์ เปิดเผย เกิดความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออก มีความกระตือรือร้น สามารถแก้ปัญหาต่างๆ และปรับพฤติกรรมของตนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตจริงในขณะเดียวกันกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติช่วยให้นักเรียนยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน และยังทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนสนุกสนานเป็นกันเองอีกด้วย

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยเห็นว่าการใช้ กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยรับผิดชอบในการสอน อีกทั้งเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 ซึ่งเน้นการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนภาษาอังกฤษ จึงมุ่งศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีการแสดงบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนน้ำหนาววิทยาคม อำเภอ้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ผู้วิจัยรับผิดชอบ ในการสอน อีกทั้งสร้างทัศนคติที่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษ และสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ได้จริงในโอกาสและสถานการณ์ที่เหมาะสม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมติ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมติ

ขอบเขตการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยในครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนน้ำหนาววิทยาคม อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (อ 30202)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 20 คน โรงเรียนน้ำหนาววิทยาคม อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (อ 30202) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษามีดังนี้ คือ

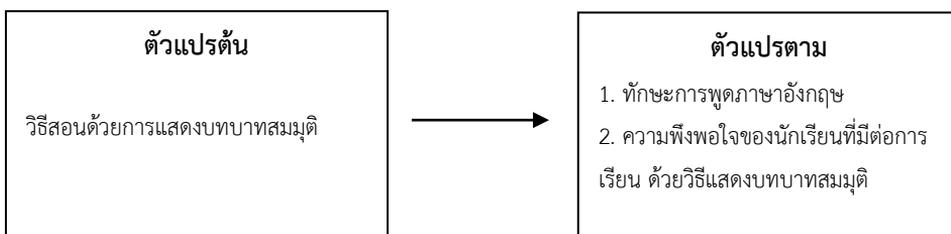
ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยวิธีการแสดงบทบาทสมมติ

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยวิธีการแสดงบทบาทสมมติ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบการแสดงบทบาทสมมติ และความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (อ 30202) โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งมีกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการทดลอง ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 16 ชั่วโมง ซึ่งมีขั้นตอนการทดลอง คือ ประเมินทักษะการพูดของนักเรียนก่อนการทดลอง โดยใช้แบบประเมินทักษะการพูด ใช้เวลา 2 ชั่วโมง จำนวน 4 สถานการณ์ แล้วทำการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น จำนวน 8 แผน ระหว่างการทดลอง นักเรียนประเมินการพูดภาษาอังกฤษของตนเองหลังจากใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ จำนวน 4 ครั้ง โดยใช้แบบเกณฑ์การประเมินทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษระหว่างการทดลอง และประเมินนักเรียนหลังการทดลอง เวลา 2 ชั่วโมง ทั้งนี้แบบประเมินทักษะการพูดก่อนและหลังการทดลอง ใช้ผู้ประเมิน 2 คน ได้แก่ ผู้วิจัย และครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 1 คน เป็นผู้ตรวจให้คะแนนการพูด โดยใช้เกณฑ์ประเมินการพูด ที่ดัดแปลงมาจากแนวคิดของ Foreign Service institute (Clark, 1972) จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากแบบประเมินทักษะการพูดก่อนและหลังการทดลอง มาวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการทดลอง ด้วยค่าสถิติ t-test dependent samples หลังจากนั้นนำแบบประเมินความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมติมาให้ให้นักเรียนทำการประเมิน โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านกิจกรรม ด้านเนื้อหา และด้านประโยชน์การนำไปใช้ เป็นแบบมาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งระดับความพึงพอใจออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

จากการศึกษาผลการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนน้ำหนาววิทยาคม อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ สรุปผลดังนี้

1. ทักษะด้านการพูดของนักเรียนหลังการทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5
2. นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมติ ที่ค่าเฉลี่ย 3.87 แสดงว่านักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมติในระดับมาก

ผลการใช้เครื่องมือในการวิจัย

1. ผลการประเมินทักษะการพูดก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 1 ผลคะแนนที่ได้จากแบบประเมินทักษะการพูดก่อนและหลังการทดลอง โดยผู้ประเมิน 2 คน

นักเรียน คนที่	คะแนนก่อนการ ทดลอง (10 คะแนน)		ค่าเฉลี่ย	คะแนนหลังการ ทดลอง (10 คะแนน)		ค่าเฉลี่ย	ค่าความแตกต่าง (เพิ่มขึ้น/ลดลง)
	ผู้ประเมินคนที่			ผู้ประเมินคนที่			
	1	2	1	2			
1	6	6	6	8	9	8.5	เพิ่ม 2.5
2	4	4	4	7	8	7.5	เพิ่ม 3.5
3	4	3	3.5	7	7	7	เพิ่ม 3.5
4	3	4	3.5	6	8	7	เพิ่ม 3.5
5	4	4	4	7	8	7.5	เพิ่ม 3.5
6	3	4	3.5	7	8	7.5	เพิ่ม 4
7	4	3	3.5	8	8	8	เพิ่ม 4.5
8	3	4	3.5	7	6	6.5	เพิ่ม 3
9	3	3	3	8	7	7.5	เพิ่ม 4.5
10	6	5	5.5	7	7	7	เพิ่ม 1.5
11	3	4	3.5	8	8	8	เพิ่ม 4.5
12	4	3	3.5	8	9	8.5	เพิ่ม 5
13	6	6	6	9	9	9	เพิ่ม 3
14	4	3	3.5	8	7	7.5	เพิ่ม 4
15	3	4	3.5	6	7	6.5	เพิ่ม 3
16	4	3	3.5	6	7	6.5	เพิ่ม 3
17	5	6	5.5	8	8	8	เพิ่ม 2.5
18	6	5	5.5	8	8	8	เพิ่ม 2.5
19	4	5	4	7	7	7	เพิ่ม 3
20	3	4	3.5	7	6	6.5	เพิ่ม 3
X	4.10	4.15	4.13	7.35	7.60	7.48	เพิ่ม 3.35

จากตาราง 1 ผลคะแนนที่ได้จากแบบประเมินก่อนและหลังการทดลอง พบว่าก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.13 และหลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.48 ค่าความแตกต่างหลังการทดลองเพิ่มขึ้น 3.35

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติของนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติของนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง

ผลการทดลอง	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	4.13	0.92	7.48	1.01	7.67*

* ค่า $P \leq 0.5$

จากตาราง 2 ค่า t ที่ระดับนัยสำคัญ 0.5 และหาค่าความอิสระ (Degree of freedom) = n-1 ในที่นี้ n-1 = 19 ค่า t มีค่า 2.86 จากตาราง 2 แสดงว่าค่า t คำนวณเท่ากับ 7.67 ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่า t แสดงว่าทักษะการพูดของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเฉลี่ยก่อนการทดลองอยู่ที่ 4.13 และหลังการทดลองอยู่ที่ 7.48 แสดงว่าการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุตินั้นสามารถช่วยให้พัฒนาทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดี

3. ผลการประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (ระหว่างประเมิน)

จากตาราง 3 พบว่า การประเมินทักษะด้านการพูดที่นักเรียนประเมินตนเองจากการแสดงบทบาทสมมุติครั้งที่ 1 - 4 เพิ่มขึ้นโดยลำดับ คือ ในกิจกรรมบทบาทสมมุติครั้งที่ 1- 2 ทักษะในการพูดของนักเรียน อยู่ในระดับปานกลางมีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ 2.50 และ 2.73 ตามลำดับ ส่วนกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติครั้งที่ 3 - 4 ทักษะในการพูดของนักเรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ 3.32 และ 3.70 ตามลำดับ

ตาราง 3 ผลการประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ลำดับที่ของ นักเรียน	คะแนนเฉลี่ยของการประเมินตนเองครั้งที่			
	1	2	3	4
1	2.9	3.1	3.9	4.4
2	2.2	2.7	3.0	3.1
3	2.4	2.4	3.4	3.5
4	2.4	3.1	3.7	4.0
5	2.4	2.5	3.0	3.4
6	2.9	3.3	3.6	4.0
7	2.3	2.5	3.2	3.4
8	2.2	2.4	3.1	3.5
9	2.6	3.3	3.7	4.2
10	2.2	2.4	3.0	3.5
11	2.4	2.6	3.1	3.7
12	2.6	2.3	2.8	3.6
13	2.4	2.6	2.9	3.7
14	2.1	2.5	3.2	3.1
15	2.6	2.6	3.2	3.6
16	2.7	2.5	3.8	4.5
17	2.2	2.5	2.8	3.3
18	3.0	2.6	3.3	3.7
19	2.6	3.4	3.8	4.1
20	2.8	3.2	3.8	4.1
ค่าเฉลี่ย	2.50	2.73	3.32	3.70
ระดับทักษะ	ปานกลาง	ปานกลาง	มาก	มาก

4. ผลการประเมินความพึงพอใจ ผลการประเมินความพึงพอใจในการเรียนการพัฒนา
ทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยการแสดงบทบาทสมมุติปรากฏผลตามตาราง

ตาราง 4 ผลการประเมินความพึงพอใจในการเรียนการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยวิธี
แสดงบทบาทสมมติ

	รายการ	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ค่า S.D.	การแปลผล
ด้านครูผู้สอน				
1.	ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้แบบแสดงบทบาทสมมติอย่างเข้าใจและชัดเจน	3.95	0.68	มากที่สุด
2.	ครูจัดแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยความสามารถและเพศอย่างเหมาะสม	4.00	0.65	มาก
3.	ครูให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลนักเรียนอย่างทั่วถึง	3.80	0.52	มาก
4.	ครูส่งเสริมให้นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียนรู้	3.90	0.71	มาก
5.	ครูให้การเสริมแรงโดยการให้รางวัลแก่กลุ่มที่ทำสำเร็จ	3.80	0.61	มาก
ด้านเนื้อหา				
6.	ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน	3.85	0.87	มาก
7.	เนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับความสนใจและความต้องการของนักเรียน	4.10	0.64	มาก
8.	เนื้อหา รูปแบบ ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้	3.60	0.65	มาก
9.	เนื้อหาเรียงจากง่ายไปยาก	3.70	0.47	มาก
10.	การจัดการเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	3.41	0.47	ปานกลาง
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้				
11.	บทบาท ภาษา บทสนทนา สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดได้	4.10	0.64	มาก
12.	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการแสดงบทบาทสมมติ	4.00	0.72	มาก
13.	กิจกรรมส่งเสริมการแสดงออกทางความคิด ความรู้สึก การพูด และการแสดงออกทางสีหน้าท่าทาง	4.00	0.64	มาก
14.	กิจกรรมแสดงบทบาทสมมติทำให้ผู้เรียนสนุกสนานและมีความสุขในการเรียน	3.65	0.67	มาก
15.	กิจกรรมแสดงบทบาทสมมติทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	4.00	0.65	มาก
16.	กิจกรรมแสดงบทบาทสมมติทำให้ผู้เรียนมีการวางแผนฝึกซ้อมเตรียมตัวอย่างเป็นขั้นตอนและเป็นระบบ เตรียมตัวอย่างเป็นขั้นตอนและเป็นระบบ	4.05	0.68	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

	รายการ	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ค่า S.D.	การแปลผล
ด้านการวัดและประเมินผล				
17.	การประเมินผลมีการประเมินผลทักษะการพูดนักเรียน เป็นรายบุคคล	3.95	0.68	มาก
18.	มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการพูดด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมติ	4.00	0.72	มาก
19.	ผู้เรียนทราบผลการเรียนรู้และการประเมินทักษะการ พูด ของตนเอง	4.05	0.68	มาก
20.	การประเมินครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน	3.80	0.69	มาก
	รวม	3.87	0.65	มาก

จากตาราง 4 ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมติที่ค่าเฉลี่ย 3.87 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อ 7 เนื้อหา ภาษารูปแบบตรงกับความสนใจและความต้องการของนักเรียน และข้อ 11 บทบาท ภาษา บทสนทนาสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดได้ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.1 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อ 10 การจัดการเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.3 อยู่ในระดับปานกลาง

สรุปและอภิปรายผล

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการพัฒนาทักษะพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติมีทักษะในการพูดระหว่างการทดลองสูงขึ้นโดยลำดับ โดยทักษะหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลสำเร็จดังกล่าวมีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. กิจกรรมบทบาทสมมติที่ผู้วิจัยได้จัดไว้มี ความหลากหลายรวม 8 กิจกรรม คือ การพูดบอกทิศทาง (giving directions) การพูดบรรยายลักษณะบุคคล (describing people) การพูดเพื่อขอและให้คำแนะนำ (asking for and giving advice) การพูดนัดหมาย (making an appointment) การพูดเพื่อขอและแสดงความคิดเห็น (asking for and giving opinions) การพูดต่อรองราคา (bargaining the price) การพูดเพื่อเชื่อเชิญ (levitating) และการพูดเพื่อสร้างทางเลือก (making choices) ซึ่งได้มาจากหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดเรียงลำดับกิจกรรมบทบาทสมมติให้การจัดเรียงจากง่ายไปยาก กิจกรรมบทบาทสมมุดังกล่าวเป็นกิจกรรมที่เป็นจริง

และเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของนักเรียน เน้นให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ในการพูด โดยนักเรียนมีโอกาสในการเลือกใช้ภาษาให้ถูกต้องและเหมาะสม และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง นอกจากนี้กิจกรรมบทบาทสมมติเปิดโอกาสให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษได้มากขึ้น ดังเห็นได้จากคะแนนผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองที่พบว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น (ตาราง 1) และเมื่อพิจารณาจากแบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษระหว่างการทดลองของตนเองทั้ง 4 ครั้ง พบว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน (ตาราง 3) ซึ่งตรงกับความคิดของ เออร์ (Ur, 1998) ที่ว่า ครูควรคัดเลือกกิจกรรมที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน โดยคำนึงถึงพื้นฐานประสบการณ์ ความสนใจ ความสามารถของผู้เรียนเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา และมีส่วนร่วมในบทบาทจะทำให้มีการพัฒนาได้มากที่สุด

2. กิจกรรมบทบาทสมมติทุกกิจกรรมมีการกำหนดเป้าหมายในการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารอย่างชัดเจน ทบทวนโครงสร้างของหน้าที่ทางภาษา ก่อนทำกิจกรรมทำให้นักเรียนเข้าใจการใช้โครงสร้างของแต่ละหน้าที่ทางภาษา นอกจากนี้ก่อนการทำกิจกรรมบทบาทสมมติผู้วิจัยได้สาธิตการทำกิจกรรมในแต่ละครั้งด้วย โดยในครั้งแรกผู้วิจัยจะตรวจสอบความเข้าใจในการทำกิจกรรมบทบาทสมมติ เพื่อย้ำความมั่นใจของนักเรียนว่า ในแต่ละกิจกรรมบทบาทสมมติจะต้องพูดอะไรบ้าง ดังปรากฏในข้อมูลจากแบบประเมินตนเองระหว่างการเรียน ที่ระบุว่า ข้าพเจ้าสามารถพูดครอบคลุมเนื้อหาหรือหัวข้อที่กำหนดได้ทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยดีขึ้นตามลำดับ คือ 2.75, 2.80, 3.50 และ 3.70 ตามลำดับ (จากตาราง 3) ซึ่งสอดคล้องกับ มอร์โรว์ (Morrow, 1981: 59-66) ที่กล่าวว่า ผู้สอนควรบอกให้นักเรียนทราบถึงจุดประสงค์ในการทำกิจกรรมต่างๆ คือ ต้องรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่อที่ตนเองจะสามารถทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการ

3. กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน ในลักษณะเรียนปนเล่น ช่วยทำให้นักเรียนได้เรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษได้อย่างไม่เครียด ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างมีความสุข ตรงตามผลการประเมินตนเองระหว่างการทดลอง และผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนในระดับดี ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ เมนต์ส์ (Ments, 1986: 25) และทิสนา แชมมณี (2550: 7) ได้กล่าวไว้ว่าการใช้บทบาทสมมติเป็นกิจกรรมในลักษณะเรียนปนเล่น นักเรียนจะได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน ผ่อนคลายความตึงเครียด มีความเป็นตัวของตัวเองมากที่สุด และมีโอกาสได้แสดงออกหลายบทบาทอีกด้วย ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิไล พังสอาด (2542: 45-46) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้บทบาทสมมติและการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่านักเรียนมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกมากขึ้น หลังจากได้รับการใช้บทบาทสมมติ และนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

4. การประเมินนำเชื่อถือโดยผู้วิจัยได้ทำการทดลองการให้คะแนนก่อนการทดลองระหว่างผู้ประเมิน 2 คน กับกลุ่มทดลองอื่นที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างการใช้จริง ดังนั้นเครื่องมือจึงมีความเชื่อถือได้ คะแนนจะมีลักษณะที่ไปในทางเดียวกัน ใกล้เคียงกัน สัมพันธ์กันในลักษณะคู่ขนาน เนื่องจากก่อนการนำแบบทดสอบกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติไปใช้ ผู้วิจัยและผู้ประเมินอีก 1 คน ได้ศึกษาและตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเกณฑ์การให้คะแนนก่อน โดยมีความเข้าใจที่ตรงกัน

5. การประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมตินั้น ผู้วิจัยได้ทำการประเมินหลังจากผู้เรียนได้เรียนการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมติเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ตามจำนวนแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 8 แผน จำนวน 16 ชั่วโมง ผลการศึกษาพบว่าเนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียน และบทบาทบทสนทนาสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดได้

สรุปได้ว่า การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสามารถพัฒนาผู้เรียนในด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้และผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมติเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่า การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษนั้น จากการเปรียบเทียบผลการประเมินก่อนเรียนและหลังเรียน ผลปรากฏว่า คะแนนประเมินหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่าการใช้บทบาทสมมตินั้นสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้และจากการวิจัย ผู้วิจัยพบว่า หากนำกิจกรรมบทบาทสมมติไปใช้กับนักเรียนในระดับอื่น ควรปรับหน้าที่ทางภาษา (function) ให้เหมาะสมกับระดับของนักเรียนและในการนำกิจกรรมบทบาทสมมติไปใช้ในการพัฒนาทักษะพูดครูผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องศึกษาเป้าหมายของพฤติกรรมและทำความเข้าใจจุดมุ่งหมาย รวมทั้งลำดับขั้นตอนดังกล่าว เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และเกิดผลที่ดีตามจุดประสงค์ก่อนนำไปใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมกรพูดของนักเรียนอีกทั้งครูควรจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงหรือจัดสถานการณ์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์จริงมากที่สุด เช่น เชิญชาวต่างชาติให้มาพูดสนทนากับผู้เรียนในบางโอกาสในชั้นเรียน หรือนำผู้เรียนออกไปฝึกการพูด ภาษาอังกฤษนอกสถานที่ในแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัยในครั้งนี้ได้ทำการทดลองกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งผู้วิจัยควรศึกษาผลการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติในการพัฒนาทักษะพูดกับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ เช่น ระดับอาชีวศึกษา ระดับอุดมศึกษา เป็นต้น และควรเพิ่มระยะเวลาในการทำวิจัยมากกว่านี้ โดยเฉพาะการพานักเรียนไปฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงนอกสถานที่ โดยศึกษาต่อไปว่าเมื่อการฝึกปฏิบัติจริงนอกสถานที่มีในสถานการณ์จริง จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้หรือไม่และมากน้อยเพียงใด ตลอดจนปรับแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีความยืดหยุ่นและเหมาะสมกับการเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2550). *การจัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุ.
- เกตุสุดา ปงลังกา. (2550). *การศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, กรุงเทพมหานคร.
- ไข่มุก ภาคภูมิ. (2554). *การพัฒนาทักษะการพูดหน้าชั้นเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะทางการพูดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ทิตนา แคมมณี. (2550). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 6 ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บัณฑิตย์ ศรีพุทธานุกร. (2555). *บทความวิชาการ สำนักการศึกษา*. กรุงเทพฯ: วิเคราะห์พิมพ์.
- ฝ่ายทะเบียนและวัดผล. (2555). การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ. *รายงานประจำปีของฝ่ายทะเบียนและวัดผล พ.ศ. 2555*, โรงเรียนน้ำหนาววิทยาคม, 20 กันยายน 2555 หน้า 8.
- วีไล พังสอาด. (2542). *การเปรียบเทียบผลการใช้บทบาทสมมุติและการใช้แม่แบบที่มีผลต่อพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวังตะเคียนวิทยาคม*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, กรุงเทพมหานคร.

- สุกัญญา ศิลประสาธ. (2544). *การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, กรุงเทพมหานคร.
- สุนันทา แก้วพันช่วง. (2550). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, กรุงเทพมหานคร.
- สุมิตรา อังวัฒนากุล. (2537). *การวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Clark, J. L. D. (1972). *Foreign language testing: Theory and practice*. Philadelphia, PA: Center for Curriculum Development, Inc.
- Ellis, N. (1994). *Implicit and explicit learning of languages*. London: Academic Press.
Referred to by Foth & Dewaele.
- Johnson, R. (1994). *Learning together and alone, cooperative, competitive, and individualistic learning*. Needham Heights, MA: Prentice-Hall.
- Ladousse, G. P. (1987). *Roleplay*. Oxford: Oxford University Press.
- Ments, V. M. (1986). *The Effective Use of Role Play: Practical techniques for improving learning*. London: Kogan Page.
- Morrow, K. (1981). "Principle of Communicative Methodology". In *Communicative in the classroom*, 59-66, Edited by K. Johnson and K. Morrow. Essex: Longman Group Ltd.
- Shumin, K. (1997). "Developing Adult EFL Students' Speaking Abilities. *Forum*, 35(3), Available: /http/exchanges.state.gov/forum/vols/vol35/no3/p8.htm
- Ur, P. (1998). *A Course in Language Teaching Trainee*. Cambridge: Cambridge University Press.